خبر

رئیس ساترا در نشست «رویداد ملی فناوری‌های تنظیم یار» مطرح کرد؛

نقش موثر فناوری‌های نوین در تنظیم‌گری رسانه‌های صوت و تصویر

نخستین رویداد ملی فناوری‌های تنظیم یار با حضور امامیان رئیس سازمان تنظیم مقررات رسانه‌های صوت و تصویر فراگیر (ساترا) و نمایندگان شرکت‌های دانش‌بنیان در مرکز نوآوری آومیک برگزار شد.

به گزارش روابط عمومی ساترا؛ این رویداد روز ۱۵ شهریور با محوریت دو موضوع ماشین کشف محتوای نامناسب و مراقبت از کودکان در فضای مجازی برگزار شد.

در ابتدای این مراسم نمایندگان شرکت‌های دانش‌بنیان به ارائه پیشنهادهای خود درخصوص راه‌های پایش و کشف محتوای نامناسب در رسانه‌های صوت و تصویر در فضای مجازی پرداختند؛ ازجمله نظام رده‌بندی محتوا، به‌کارگیری آنالیزگرهای هوشمند، ارائه فهرست محتوای مجرمانه به شرکت‌های ارائه‌دهنده خدمات هوش مصنوعی و پایشگر فضای مجازی و...

در ادامه این نشست، سیدمحمدصادق امامیان، رئیس ساترا توضیحاتی درخصوص صنعت صوت و تصویر و ارتباط این صنعت با فناوری‌های تنظیم یار ارائه کرد.

امامیان در ابتدای صحبت‌های خود گفت: صنعت صوت و تصویر در کشور ما به‌عنوان یک صنعت پیشرو اگر خود را به فناوری مجهز نکند و ارتباط منسجم و هماهنگی بین این صنعت و شرکت‌های دانش‌بنیان ایجاد نشود، در آینده ممکن است ما این صنعت را از دست بدهیم.

وی با بیان این‌که یکی از بحث‌های مهم در این حوزه این است که چقدر توان تکنولوژی در دسترس داریم، اظهار کرد: حال سوال این است چرا توان و فناوری موجود که ادعا می‌کنیم داریم و توانایی حل مشکلات دارد مورد استفاده قرار نمی‌گیرد. یکی از دلایل این موضوع این است که تطابق انتظارات بین فناوری‌های تنظیم یار به‌عنوان سرویس‌دهنده و رسانه‌های صوت و تصویر به‌عنوان سرویس‌گیرنده وجود ندارد.

رئیس ساترا افزود: بخشی از این مشکل به نهادهای نظارتی مربوط می‌شود که باید الزام معقول، منطقی و شدنی را برای تطبیق انتظارات فراهم کنند اما نباید این‌گونه باشد که فناوری‌های تنظیم یار منتظر ایجاد بازار و تقاضا از سوی دولت باشند بلکه باید یک مارکتینگ برای سرویس‌های خود ایجاد کنند.

وی با بیان این‌که بخشی از موضوع ایجاد تقاضا برای فناوری‌های تنظیم یار به‌عهده ساتراست، گفت: ساترا همسو با این وظیفه مرکز نوآوری آومیک را برای فعالیت و حمایت از شتاب‌دهنده‌ها و فناوری‌های تنظیم یار تاسیس کرده است.

امامیان با تاکید بر این‌که از سوی دیگر سرویس‌هایی که در حال حاضر شرکت‌های فناوری تنظیم یار ارائه می‌دهند، نیازمند اختصاصی‌سازی هستند، بیان کرد: دغدغه امروز ما پالایش محتوای حرفه‌ای و ایرانی نیست بلکه دغدغه محتوای UGCها هستند یعنی رسانه‌های کاربر محور که خود کاربران محتوای آنها را تامین می‌کنند.

وی درخصوص نیاز به سرویس‌های کنترل و پالایش محتوای غیرقانونی نیز گفت: قطعا پلیس فتا به چنین فناوری در حوزه جرایم سخت نیاز دارد؛ جرایمی که خیلی راحت‌تر از جرایم حوزه‌های فرهنگی قابل تشخیص است و اگر فناوری‌های تنظیم یار نتوانند سرویس شخصی‌سازی‌شده‌ای ارائه دهند، حوزه رسانه از این فناوری‌ها محروم می‌شود.

امامیان در بخش دیگری از صحبت‌های خود تطبیق حرفه‌ای رسانه و فناوری‌های تنظیم یار را بر عهده ساترا دانست و بیان کرد: در این زمینه ما به پروتکل‌هایی نیاز داریم که ارتباط بین رسانه و سرویس را نظام‌مند کند؛ مثلا پروتکل محرمانگی اطلاعات که بخشی از این پروتکل‌ها باید در مقررات ساترا دیده شود.

«چوب‌خط» با تغییرات جدید راهی آنتن رادیو جوان شد

سردبیر و تهیه‌کننده «چوب‌خط» که یک هفته است سری جدید آن آنتن رادیو جوان را در اختیار دارد درباره تغییرات این برنامه گفت.

منصوره توحیدلو، تهیه‌کننده و سردبیر برنامه چوب‌خط رادیو جوان در گفت‌وگو با خبرگزاری صبا درباره تغییرات سری جدید این برنامه گفت: چوب‌خط در دو سالی که آنتن شبکه رادیویی جوان را در اختیار داشت، برنامه‌ای ترکیبی محسوب می‌شد. یعنی هم نمایشی بود و هم بخش مسابقه داشت ولی در سری جدید این برنامه که از هفته گذشته پخش آن شروع شده است، به‌جز شنبه‌ها، برنامه به‌صورت صددرصد نمایشی روی آنتن می‌رود. او درباره محتوای چوب‌خط بیان کرد: این برنامه که به‌صورت نمایشی است چهار بازیگر و یک قصه اصلی دارد که این قصه درباره مراقبت از یک لیموزین است، آن هم لیموزین عمه یکی از بازیگران!

او افزود: «چوبخط» از شنبه تا چهارشنبه هر روز ساعت ۱۴ تا ۱۴ و ۳۰ روی آنتن رادیو جوان می‌رود.

گزارش پشت‌صحنه از مجموعه «هم‌سایه» ه

سایه ه

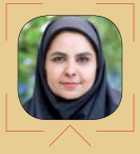

زینب علیپور طهرانی
رسانه

سال‌هاست که از کشور همسایه یعنی افغانستان مهاجران بسیاری وارد ایران شده و به‌نوعی مهمان کشور ما هستند. خانواده‌هایی که ایران را هم مثل کشور خود دوست داشته و به آن عرق دارند. حتی در مواقع حساس و ضروری دوشادوش برادران خود از کشور محافظت کرده و جانشان را نیز در این راه گذشته‌اند. در طول این سال‌ها در سینما و تلویزیون هم آثار بسیاری با این محوریت و موضوع ساخته شده و مورد توجه قرار گرفته است اما مدتی بود خبر ساخت مجموعه‌ای به گوش می‌رسید که سعی دارد از زندگی و

درمانگاهی در شرق تهران

یکی از لوکیشن‌های اصلی این مجموعه، درمانگاهی قدیمی است که در منطقه پیروزی تهران و نبش میدانی که به فلکه لوزی شهرت دارد قرار گرفته است. البته روی در اصلی آن کاغذی نصب شده که روی آن نوشته شده تا اطلاع ثانوی این درمانگاه تعطیل است. از پله‌ها که بالا می‌رویم با هنرورهایی مواجه می‌شویم که روی صندلی‌ها و با ماسک نشسته‌اند و منتظرند. یکی از عوامل می‌گوید که یک هفته ضدعفونی این درمانگاه به طول انجامید تا هنگام کار، کسی بیمار نشود. عده‌ای در راهروی طبقه همکف در حال نصب نورهای روی سقف هستند. صدابردار و تصویربردارها نیز وسایل خود را بررسی می‌کنند. تعدادی اتاق هم در این طبقه قرار دارد که هر کدام متعلق به یکی از پزشکان است. ازجمله اتاق چشم پزشکی، متخصص داخلی و... اتاق تزریقات هم به نوعی به انباری تبدیل شده و گروه وسایل اضافی‌اش را در این اتاق قرار داده است. عده‌ای هم در حال چیدن صحنه با دستور و نظر کارگردان هستند. از پله‌های این ساختمان قدیمی پایین می‌رویم تا نگاهی هم به این بخش از لوکیشن بیندازیم. اتاق گریم و لباس بازیگران در این طبقه قرار دارد و یک میز بزرگ ناهارخوری هم وسط راهرو هست که نشان می‌دهد راهروی زیرزمین به سالن غذاخوری این گروه تبدیل شده است. ساختمان به‌قدری قدیمی و کهنسال است که پنکه سقفی دارد. محیا دهقانی تنها بازیگری است که زیردست‌های خانم گریمور است. در این بین مجید مظفری هم از راه می‌رسد و با کارگردان و تهیه‌کننده خوش و بش می‌کند.

به طبقه بالا برمی‌گردیم و جواد مولانیا را می‌بینیم که با روپوش سفید و گریم شده، فیلمنامه‌اش را مرور می‌کند. محیا دهقانی هم چند دقیقه بعد از اتاق گریم خارج شده و در یکی از اتاق‌ها به همراه کارگردان و جواد مولانیا و امیراحمد قزوینی فیلمنامه را دورخوانی و تمرین می‌کنند. کارگردان هم نکاتی را به آنها یادآور می‌شود. از طرفی تهیه‌کننده نیز روی یکی از نیمکت‌ها نشسته و مدام با تلفن همراهش هماهنگی‌های لازم را انجام می‌دهد.

عکس یادگاری با بازیگران

همه چیز برای ضبط مهیا می‌شود. در این سکانس مولانیا، دهقانی و قزوینی بازی دارند. آنها در راهروی درمانگاه با هم برخورد کرده و دیالوگ‌هایشان را می‌گویند. به همین دلیل در اصلی درمانگاه بسته می‌شود تا کسی حین ضبط وارد یا خارج نشود. به هنرورها نیز توضیحات اصلی داده می‌شود و این سکانس چند بار برداشت می‌شود تا مورد تایید کارگردان قرار بگیرد. ما هم در محوطه بیرون درمانگاه منتظر می‌مانیم.

فرید سجادی‌حسینی از راه رسیده و برایش همانجا صندلی می‌گذارند تا بنشیند. تهیه‌کننده و مجید مظفری و مدیر تولید هم در گوشه‌ای از پیاده‌رو نشسته‌اند و با هم گپ می‌زنند. مرد میانسالی در حالی که پلاستیک‌های خرید در دست داشت با تعجب از مقابل تهیه‌کننده عبور کرده و مقابل در درمانگاه می‌ایستد و از ما سؤال می‌کند اتفاقی افتاده؟ چرا درمانگاه تعطیل است؟

ما هم برایش توضیح می‌دهیم که عده‌ای در حال تولید یک سریال هستند. اما کنجکاوی مرد تمام نشده و سؤالات دیگری درباره نام سریال، بازیگران و عوامل می‌پرسد که یکی از بچه‌های تولید به کمک ما آمده و پاسخگوی کنجکاوی آن مرد می‌شود. کمی بعد وارد درمانگاه شده و از نزدیک پلان ضبط شده را می‌بینیم. از آنجا که در فضای بسته کار می‌کنند، بازیگران به‌خصوص محیا دهقانی به محض این‌که کارگردان

کات می‌دهد، ماسکش را می‌زند. تعدادی از هنرورها نیز به محض این‌که کارگردان کات می‌دهد، با بازیگران و به‌خصوص مجید مظفری عکس یادگاری می‌گیرند.

«هم‌سایه» قصه خاص و انسانی دارد

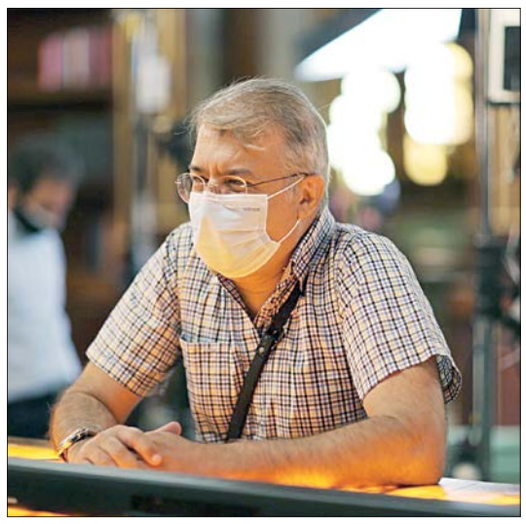

محمدحسین غضنفری، کارگردان این سریال است و درباره آن با جام‌جم گفت‌وگویی داشت:

شما را بیشتر به‌عنوان تدوینگر می‌شناسیم. چطور شد کارگردانی این مجموعه را به‌عهده گرفتید؟

کارگردانی این سریال برای من خیلی اتفاقی پیش آمد. همان‌طور که اتفاقی وارد این حرفه شدم و اتفاقی به آن علاقه‌مند شدم. این هم جزو همان اتفاقاتی است که یکباره برای آدم در زندگی رخ می‌دهد. البته من حدود ۱۰ سال پیش دو تله‌فیلم ساخته‌بودم که از شبکه چهار پخش شد. اما در این سال‌ها درگیر تدوین شدم و دیگر پیشنهاد کارگردانی نشد. تا این‌که آقای آذرپندار، مدیر گروه فیلم و سریال شبکه سه و آقای پورکیانی، تهیه‌کننده پیشنهاد کارگردانی این سریال را به من لطف کردند و دادند.

با وجود این قصه و کلیت کار چه جذابیتی برایتان داشت که پیشنهاد کارگردانی آن را پذیرفتید؟

من با آقای پورکیانی رفاقت دیرینه‌ای دارم و به همین دلیل تا حدودی در جریان قصه قرار گرفته‌بودم و به نظرم قصه جذابی دارد و من هم خیلی آن‌را دوست دارم. اتفاقا آقای پورکیانی می‌گفت آن‌قدر که قصه را دوست داشتی بالاخره قسمت شد خودت آن را بسازی. از این بابت خیلی خوشحالم. چون قصه این مجموعه بسیار خاص و انسانی است. چون بارها دیده‌ام عده‌ای به مهاجرین و نژادهای دیگر و به‌خصوص افغانستانی‌ها نگاه از بالا به پایین دارند. اما من هیچ‌وقت چنین نگاهی نداشتم و همیشه با این طرز تفکر هم برخورد کرده‌ام. به همین دلیل وجه انسانی این قصه و نوع نگاه درستی که به مهاجرین دارد را دوست داشتم.

درباره انتخاب بازیگران هم توضیح می‌دهید؟

من از ابتدا برای تدوین سریال انتخاب شده‌بودم و زمانی که به‌عنوان کارگردان قرار شد در این سریال حضور داشته‌باشم، بازیگران اصلی انتخاب شده‌بودند اما بازیگران نقش‌های فرعی را من انتخاب کردم. ضمن این‌که از بازیگران افغانستانی هم دعوت به همکاری کردیم و تعدادی از بازیگران خودمان هم با گویش افغانستانی و به کمک همکارمان خانم احمدی به‌خوبی توانستند ایفای نقش کنند و عالی بازی کردند.

چه جالب که تولید این سریال همزمان با تحولات سیاسی افغانستان شد.

بله، برای من هم جالب بود. البته من خیلی برادران افغانستانی را دوست دارم و به نظرم انسان‌های بسیار شریفی هستند. اصلا نگاه عده‌ای به آنها که افغانستانی‌ها را آدم‌های متحجر می‌دانند، درست نیست. بسیار انسان‌های بااطلاعی هستند.

به این ترتیب این سریال می‌تواند نگاه اشتباهی را که نسبت به افغانستانی‌ها وجود دارد تغییر بدهد.

من فکر می‌کنم اگر مردم بیننده این سریال باشند، قطعا می‌توانند نگاه درستی از این دوستان داشته‌باشند. به‌خصوص این‌که من روی بازی‌ها خیلی تمرکز کردم تا بازی‌ها باورپذیر باشد. اصلا وارد تکنیک و فرم نشدم و تلاش کردم کاری کنم که مخاطبان بازی‌ها را باور کنند. همچنین از کلوزآپ‌های زیادی که در اغلب سریال‌ها وجود دارد پرهیز کردم. چون تلویزیون از مدیوم قدیم درآمده و به قدری تلویزیون‌ها بزرگ شده‌اند که شبیه سینمای خانگی است. بنابراین فیلمسازها باید از ذهنیتی که درباره مدیوم تلویزیون داشتند دور شوند.

غضنفری: قصه این مجموعه بسیار خاص و انسانی است. چون بارها دیده‌ام عده‌ای به مهاجرین و نژادهای دیگر و به‌خصوص افغانستانی‌ها نگاه از بالا به پایین دارند. اما من هیچ‌وقت چنین نگاهی نداشتم و همیشه با این طرز تفکر هم برخورد کرده‌ام. به همین دلیل وجه انسانی این قصه و نوع نگاه درستی که به مهاجرین دارد را دوست داشتم

ایده و داستان بکر

علی پورکیانی، از تهیه‌کنندگان قدیمی تلویزیون است. وی از تهیه‌کنندگی این سریال می‌گوید:

۸ بار بازنویسی: ایده اصلی سریال را آقای آذرپندار به من پیشنهاد داد و ما هم ایده را به چند نویسنده دادیم تا برایمان فیلمنامه بنویسند که طرح نویسندگان فعلی مورد تصویب قرار گرفت و یک‌سال‌ونیم نگارش آن به طول انجامید و هشت بار بازنویسی شد و از زوایای مختلف به آن پرداخته شد تا این‌که در نهایت به قصه‌ای رسیدیم که مقابل دوربین رفت. اولین نکته‌ای که باعث شد کار را دوست داشته‌باشم بکر بودن ایده و داستان بود. یعنی در این سریال با یک ملودرام عاشقانه جدید در تلویزیون مواجه خواهید شد.

دردسرهای کرونایی: یکی دیگر از نکاتی که در این قصه برای من جالب بود این است که دو انسان با دو فضا و فرهنگ متفاوت به همدیگر علاقه‌مند می‌شوند و همین می‌تواند برای مخاطب هم جالب باشد. از طرفی سریال پربازیگر و پرلوکیشنی است که در تهران و حومه تهران مقابل دوربین می‌رود. یکی از سختی‌هایی که در این سریال داشتیم هم مساله کرونا بود که سه بار درگیر شدیم و بازیگران اصلی سریال و من هم کرونا گرفتیم و کار به همین دلیل متوقف شد.

رفاقت ۲۰ ساله با کارگردان: من و آقای غضنفری حدود ۲۰ سال است که با هم رفاقت داریم و ایشان جزو تدوینگرهای خوبمان است و مدیوم تلویزیون را به خوبی می‌شناسد. در سال‌های قبل هم یک تله‌فیلم با هم کار کرده‌بودیم و به نظرم گزینه مناسبی برای کارگردانی این سریال بود. از طرفی طی مشورتی که با شبکه داشتیم هم به این نتیجه رسیدیم که آقای غضنفری کارگردانی کار را به‌عهده بگیرد. شناخت و دوستی‌مان در کار خیلی مؤثر واقع شد.

عاشقانه‌های لطیف: سریال در ۳۴ تا ۳۵ قسمت طراحی شده‌است و طبق صحبت‌هایی که با شبکه داشتیم، بعد از سریال گاندو روی آنتن رفت.

هیچ‌جا مثل تلویزیون نمی‌شود

محیا دهقانی یکی از بازیگران اصلی این مجموعه درباره حضورش در «هم‌سایه» به جام‌جم می‌گوید:

خط داستانی جذاب: اولین اتفاقی که افتاد این بود که خط داستانی این فیلمنامه برای من جذاب و متفاوت بود. فکر می‌کنم تا به امروز چنین روند داستانی هنوز ساخته نشده‌است. داستان هم سایه بسیار داستان نو و جدیدی است. پیام مهمی که در این سریال برای جوان‌ها وجود دارد این است که هر کسی باید نیمه گمشده‌اش را طوری پیدا کند که برای ساخته‌شدن این مسیر با او همراه شود؛ نه این‌که یک مسیر ساخته شده را انتخاب کند. به همین دلیل برای من به عنوان یک شخصیت امروزی و یک بازیگر نقش جذابی بود. یعنی همین چالشی که نگار دارد و دغدغه‌های امروزی در این سریال مطرح می‌شود، آن را برای من به عنوان بازیگر، دوست داشتنی می‌کند. من فکر می‌کنم با توجه به فرمت اجرایی که این سریال دارد، می‌تواند تاثیرگذار باشد و نسل جوان را به فکر وادارد.

کارگردان تدوینگر: اتفاق خوب دیگری